AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 39r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

quā ex ea sola uuere uolui. A quo ego cū quesissem
quā causa q̄ faceret ut multa inde uera pronuntia
rent respondit ille ut potuit uim sortis hoc facere
interū natura usq; quaq; diffusa. Si enū de pagnis
poete cuipiā longe aliud canentis atq; intendentis
cū forte quis cōsulit mirabilit cōsonus negotio sepe
uersus exurit. Et mirandū ñ ee dicebat si anima
humana superiore aliquo instinctu nesciente qd
in se fieret ñ arte sī sorte sonaret aliqd qd interrogan
tis rebus factisq; concineret. Et hoc quidē abillo vl per
illū peurasti m. Et qd ipse postea pme ipsū quererē
in memoria mea delimasti. Tunc aū nec ipse nec
carissimus mis nebridius adolescens ualde bonus
et ualde cautus irridens totū illud diuinationis
genus psuadere mi potuerunt ut hec abicerē. quō
me amplius ipsorū auctoritas. et
nullū certū quale quereba documentū adhuc in
uenerā quo mi sine ambiguitate apparerent que
abeis cōsultis uera dicerentur forte vl sorte nonarte
inspectoris sīderū dici. Millis annis quo primo tem
pore in municipio quo natus sū docere ceperam.
cōparauerā amicū societate studiorū nimis carū
coeuū mi et cōflorente flore adolescentie. mecū pue
creuerat et parte in scola ieramus partiq; luseram.
S; ñ du erat sic amicus quāquā ne tunc quidē si
cuti ē uera amicicia. quia ñ ē uera nisi cū eam
tu agglutinas ut coherentes tibi caritate diffusa
in cordib; nris per spm sem qd datus ē nobis. s; ta
men dulcis nimis erat coacta feruore parilium